

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ
ΒΟΛΟΥ

1

Βόλος, 4.1.19

Αριθμός: 6/2019

**ΑΒΜ Δ18-39, Ε18-616, Ε18-586, Α18-576, Ε18-587, Γ18-1639,
Α18-2, Α18-1, Α18-312, Κ18-405, Δ18-21**

Διάταξη

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Βόλου

Αφού είδαμε τις με ΑΒΜ Δ18-39, Ε18-616, Ε18-586, Α18-576, Ε18-587, Γ18-1639, Α18-2, Α18-1, Α18-312, Κ18-405, Δ18-21 (συσχετισθείσες) εγκλήσεις του Αντώνιου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, πρώην αστυφύλακα της ΕΛ.ΑΣ. κατ. Βόλου, κατά παντός υπευθύνου για τις αναφερόμενες σε αυτήν πράξεις που κατ' εκτίμηση του εγκαλούντος φέρουν συνιστούν τα αδικήματα της κατάχρησης εξουσίας, της παράβασης καθήκοντος, της πλαστογραφίας μετά χρήσεως, της απιστίας δικηγόρου και της ψευδούς βεβαίωσης (άρθρ. 216 § 1, 259, 239, 233, 242 § 1 ΠΚ) και που φέρονται να έχουν τελεστεί σε βάρος του στο Βόλο και στη Θεσσαλονίκη από τα έτη 1998 και εντεύθεν και αφορούν στο χειρισμό και την εκδίκαση των σε βάρος του ποινικών, διοικητικών και πειθαρχικών υποθέσεων από τους εισαγγελείς της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Βόλου και της Εισαγγελίας Εφετών Λάρισας καθώς και από το δικηγόρο του, καθώς και στην υπηρεσιακή του μεταχείριση από τους αστυνομικούς του Α.Τ. Βόλου και άλλων αστυνομικών υπηρεσιών της Α. Δ/σης Μαγνησίας.

Λάβαμε υπόψη το άρθρ. 47 §§ 1,2 ΚΠΔ (όπως αντικ. με άρθρ. 28 § 2 ν. 4055/12) σύμφωνα με το οποίο «1. Ο Εισαγγελέας εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της, την απορρίπτει με διάταξη, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία. Ο εγκαλών έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της διάταξης 2. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή ανακριτικές πράξεις κατά το άρθρο 243 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, ενεργεί όπως στην

προηγούμενη παράγραφο». Η έγκληση δεν στηρίζεται στο Νόμο όταν δεν συντρέχει ορισμένη ανθρώπινη συμπεριφορά ή λείπει οποιοδήποτε στοιχείο της αντικειμενικής ή υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος ή υπάρχει λόγος που αποκλείει τον άδικο χαρακτήρα ή τον καταλογισμό της πράξεως ή εξαλείφει το αξιόποιο της πράξεως ή συντρέχει υποχρεωτικός λόγος απαλλαγής από την ποινή (ΔιατΕισΕφΝαυπλ 15/1998 ΠοινΧρ 1998.836 με περαιτέρω παραπομπές, Α. Καρρά Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο έκδ. 1998 σελ. 297), ενώ προφανώς αβάσιμη στην ουσία της είναι όταν το περιεχόμενό της δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, με την έννοια ότι δεν καταλείπεται η παραμικρή αμφιβολία για το ότι δεν τελέστηκε η καταγγελλόμενη πράξη (ΔιατΕισΕφΑθ 669/1986, ΠοινΧρ 1987.252). Η έγκληση είναι ανεπίδεκτη δικαστικής εκτιμήσεως όταν τα καταγγελλόμενα γεγονότα εμφανίζονται ακατανόητα, ακατάληπτα και αντιφατικά, έτσι ώστε να είναι αδύνατη οποιαδήποτε ποινική διερεύνηση (ΔιατΕισΠλημΜχαλκ 56/97 Υπερ 98.392).

Στην προκειμένη περίπτωση ο εγκαλών (κατά νοηματική προσέγγιση του περιεχομένου των εγκλήσεων - αιτήσεων - αναφορών του και του από 22.11.2018 υπομνήματός του ιστορεί ότι (κατά το χρονικό διάστημα των ετών 1998 έως και 2005) πλαστογραφήθηκε η υπογραφή του σε μήνυση που εφέρετο να έχει καταθέσει το έτος 1998, ότι παρανόμως και με τη συγκάλυψη συναδέλφων του λειτουργούσε το έτος 1998 νυχτερινό κατάστημα στο Βόλο, ότι παρανόμως δεν του είχε χορηγηθεί άδεια λόγω αιμοδοσίας και άρα δικαιολογημένα δεν παρουσιάστηκε στην υπηρεσία του, ότι παράνομα συντάχθηκε αναφορά αδικαιολόγητης απουσίας του από την υπηρεσία, ότι παρανόμως ζητήθηκε η πειθαρχική του δίωξη για το λόγο αυτό, ότι παράνομα μετακινήθηκε στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας, ότι παράνομα διακόπηκε στη συνέχεια η μισθοδοσία του, ότι παράνομα του επιδόθηκε στη συνέχεια το εκλογικό του βιβλιάριο, ότι παράνομα ακυρώθηκε η μετακίνησή του στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαγνησίας, ότι παράνομα ασκήθηκε σε βάρος του πειθαρχική δίωξη και αποφασίστηκε η απόταξή του από την ΕΛ.ΑΣ. σε πρώτο και σε δεύτερο βαθμό, ότι παράνομα ασκήθηκε από την εισαγγελία πρωτοδικών Βόλου ποινική δίωξη σε βάρος του ενώ δεν ασκήθηκε αντίστοιχα δίωξη σε βάρος των παρανομούντων τέως συναδέλφων του, ότι παρανόμως δεν του χορηγήθηκαν από το ΑΤ Βόλου τα αιτούμενα από τον ίδιο έγγραφα σε αντίγραφα (όλα τα ανωτέρω μέχρι το έτος 2000), ότι

παρανόμως απαντήθηκε από την ΕΛΑΣ σε ερώτημα του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας ότι η απόταξή του ήταν νόμιμη, ότι παρανόμως κηρύχθηκε σε πρώτο βαθμό ένοχος το έτος 2001 από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Βόλου (ενώ μάλιστα αθώωθηκε στη συνέχεια το έτος 2003 από το Εφετείο Λάρισας), ότι παρανόμως απορρίφθηκε από την εισαγγελία πρωτοδικών Βόλου και την εισαγγελία εφετών Λάρισας η σε βάρος της εισαγγελέως Β. Δεληστάθη έγκλησή του (κατά το έτος 2005) ενώ σκοπίμως ο δικηγόρος και θείος του Μενέλαος Μαρτινόπουλος δεν περιέλαβε την αθωωτική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου στον φάκελο της προσφυγής που ο εγκαλόν κατέθεσε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης το οποίο τελικά (το έτος 2006) απέρριψε τις προσφυγές του κατά των σε βάρος του αποφάσεων του πειθαρχικού συμβουλίου. Ωστόσο, όλες οι ανωτέρω αναφερόμενες πράξεις και κατ' εφαρμογή των κανόνων του άρθρου 111 ΠΚ έχουν σήμερα (4.1.2019) υποπέσει σε παραγραφή καθώς φέρονται να έχουν τελεστεί σε χρονικά σημεία απώτερα της πενταετίας (για τα καταγγελλόμενα πλημμελήματα των άρθρων 259, 216, 233, 242 ΠΚ που φέρονται να έχουν τελεστεί μέχρι το έτος 2006) αλλά και της δεκαπενταετίας (για τα καταγγελλόμενα κακουργήματα του άρθρου 239 ΠΚ που φέρονται να έχουν τελεστεί έως το έτος 2000). Σημειώνεται εξάλλου ότι ο εγκαλόν, κατά τους δικούς του ισχυρισμούς, έχει υποβάλει και άλλες φορές εγκλήσεις για τα ίδια ως άνω περιστατικά γεγονόσ που σημαίνει ότι, εφόσον έχουν αυτά κριθεί στην ουσία τους, υφίσταται εν προκειμένω και οιωσεί δεδικασμένο, ενώ επίσης σημειώνεται ότι η εφαρμογή των εκάστοτε ισχύοντων νομικών κανόνων με τρόπο διαφορετικό σε σχέση με την άποψη του εγκαλούντος, τόσο στο στάδιο του δικονομικού χειρισμού όσο και σε αυτό της ουσιαστικής κρίσης δεν αποτελεί ποινικά κολάσιμη πράξη.

Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω, η υπό κρίση έγκληση θα πρέπει ν' απορριφθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 47 §§ 1 και 2 ΚΠΔ καθώς ενόψει των ανωτέρω δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης σε βάρος κάποιου προσώπου. Εξάλλου δεν θα πρέπει να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του εγκαλούντος διότι δεν προέκυψε ότι η υπό κρίση έγκληση είναι εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο. Σημειώνεται δε ότι για τα αναφερόμενα στις εγκλήσεις περιστατικά με φερόμενο τόπο τέλεσης την Αθήνα που αφορούν μηνυόμενους κατοίκους

Αθηνών, η δικογραφία έχει χωρισθεί με την έκδοση αντιγράφων τα οποία διαβιβάζονται εκ νέου στην εισαγγελία πρωτοδικών Αθηνών (βλ. και την με αριθμ. ΕΓ 83-13/171/35/14 διάταξη κατ' άρθρ. 47 ΚΠΔ του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών).

Για τους λόγους αυτούς

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ τις με ΑΒΜ Δ18-39, Ε18-616, Ε18-586, Α18-576, Ε18-587, Γ18-1639, Α18-2, Α18-1, Α18-312, Κ18-405, Δ18-21 (συσχετισθείσες) εγκλήσεις του Αντώνιου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, πρώην αστυφύλακα της ΕΛ.ΑΣ. κατ. Βόλου, κατά παντός υπευθύνου για τις αναφερόμενες σε αυτήν πράξεις που κατ' εκτίμηση του εγκαλούντος φέρουν συνιστούν τα αδικήματα της κατάχρησης εξουσίας, της παράβασης καθήκοντος, της πλαστογραφίας μετά χρήσεως, της απιστίας δικηγόρου και της ψευδούς βεβαίωσης (άρθρ. 216 § 1, 259, 239, 233, 242 § 1 ΠΚ) και που φέρονται να έχουν τελεστεί σε βάρος του στο Βόλο και στη Θεσσαλονίκη από τα έτη 1998 και εντεύθεν.

Ο Εισαγγελέας

Νικόλαος Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Εισαγγελέας Πρωτοδικών